

Nr 18/1953.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag angående ändring av
landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland,
utfärdad den 1 december 1938.

Enligt 2 § i landskapslagen den 1 december 1938 om jaktkort i
landskapet Åland, sådan sagda paragraf lyder i landskapslagen den
27 mars 1947 angående ändring av landskapslagen om jaktkort i land-
skapet Åland (7/47), utgör avgiften för jaktkort etthundra mark för
varje år av jaktkortets giltighetstid. Jaktkort kan utfärdas för
ett, två eller tre år åt gången. Avgiften för jaktkort tillfaller
landskapet för att användas för främjande av jaktvården inom
landskapet. På grund av de stegrade utgifterna för jaktvården -
bl.a. har den nybildade jaktvårdsföreningen anhållit om anslag ur
jaktvårdsmedlen med 100.000 mark - kommer med bibehållande av de
nu gällande avgifterna för jaktkort medlen icke att räcka till för
jaktvården i landskapet, som helt bekostas med influtna avgifter för
jaktkort. Landskapsstyrelsen har därför sett sig nödsakad att före-
slå en förhöjning av avgiften för jaktkort till trehundra mark för
varje år av kortets giltighetstid. I riket är motsvarande avgift

femhundra mark. Den ersättning, som tillkommer utfärdaren av jaktkort, har i överensstämmelse med förhöjningen av själva avgiften, höjts till trettio mark.

I 8 § av här ovan nämnda landskapslag den 1 december 1938 föreskrives, att utgivet jaktkort av landskapsstyrelsen kan återkallas på viss av landskapsstyrelsen bestämt tid, om jaktkortsinnehavaren dömts för brott mot landskapslagen om jakt eller för brott mot 6 § i landskapslagen om jaktkort. Sagda 6 § stadgar om skyldighet för den jagande att medhava jaktkort och detsamma på anfordran uppvisa för jakträttsinnehavaren, polismyndighet och för jaktvårt anställd person. I 30 § av landskapslagen den 18 mars 1946 angående jakt inom landskapet Åland (14/46) åter stadgas i paragrafens mom. 5, vid utdömande av straff för brott emot jaktlagen den dömde samtids kan förklaras sitt jaktkort förlustig för minst ett och högst fem år. Detta innebär således att vederbörande domstol skall fatta beslut om indragning av jaktkort. Till de fall, då jaktkort enligt 30 § 5 mom. i jaktlagen av domstol kan återkallas, hör även jakt utan att medföra jaktkort.

Det måste anses oformligt, att i en landskapslag domstol tillkännes rätt att vidtaga en åtgärd i detta fall indragning av ut-

givet jaktkort - medan i en annan landskapslag samma åtgärds vidtagande tillerkänts en förvaltningsmyndighet - landskapsstyrelsen. Det har naturligtvis berott på ett förbiseende, att icke stadgandet i 8 § av landskapslagen om jaktkort blivit upphävd vid tillkomsten av 1946 års landskapslag angående jakt inom landskapet Åland. Emellertid har förefintligheten av de två stadgandena i 8 § av landskapslagen om jaktkort och i 30 § av landskapslagen om jakt i landskapet Åland åstadkommit förvirring och osäkerhet hos de övervakande och dömande myndigheterna. Landskapsstyrelsen har därför beslutat för Landstinget föreslå ett upphävande av här ovan uppräpat nämnda 8 §.

Hänvisande till förestående får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland, utfärdad den 1 december 1938.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 2 § i landskapslagen den 1 december 1938 om jaktkort i landskapet Åland (8/38) skall erhålla följande ändrade lydelse samt att 8 § i sagda landskapslag skall upphävas.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången, i Mariehamns stad av magistraten och i landskommunerna av länsman. Avgiften för jaktkortet utgör trehundra mark för varje år av jaktkortets giltighetstid, vilken avgift tillfaller landskapet för att användas till främjande av jaktvården inom landskapet. Jaktkort löses å den ort, där sökanden är bosatt.

Den, som utfärdar jaktkort, tillkommer ur landskapsmedel en sättning om trettio mark för varje kort.

Genom denna landskapslag upphäves landskapslagen den 27 mars 1947 (7/47) angående ändring av landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland, utfärdad den 1 december 1948.

Mariehamn den 28 oktober 1953.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom

Ch. Stormbom.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
№ 8/1953 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland, utfärdad den 1 december 1938.

Vid handläggningen av frågan om jaktkortsavgiftens storlek har utskottets samtliga fem medlemmar ansett den av landskapsstyrelsen föreslagna avgiften om 300 mark för varje år av kortets giltighetstid vara för högt tilltagen. Till denna uppfattning har utskottet kommit även vid jämförelse med boksluten för några år visavi de influtna avgifterna för jaktkortet respektive utgifterna för jaktvården. Vid ett skäligt beaktande av nytillkomna behov av jaktvårdsmedel borde, enligt fyra medlemmars åsikt, en avgift på 200 mark vara tillräckligt hög. En av medlemmarna röstade för en avgift på 100 mark.

Likaså föreslår fyra av utskottets medlemmar att expeditionslösen för varje utfärdat jaktkort höjes till 20 mark, medan en medlem föreslår 10 mark.

Landskapsstyrelsens förslag visavi stadgandet om återkallande av jaktkort omfattas av utskottet.

Frågan om det sätt varpå jaktkortet borde kunna utfås har diskuterats inom utskottet. Härvid har utskottet kommit till att lagen sådan den nu är och sådan landskapsstyrelsen föreslagit den, gör det möjligt för vederbörande utfärdare av jaktkort att i synnerhet vid förnyelse av sådant utgiva jaktkort på det sätt som i varje enskilt fall kan anses vara mest ändamålsenligt. Under sådant förhållande omfattar utskottet landskapsstyrelsens förslag även till denna del.

Utskottet har gärna sett att landskapsstyrelsens förslag innehållit stadgande därom att jaktkortsinnehavare, som vid jakt underlåtit att medföra jaktkort, skulle, där omständigheterna giva vid handen att förseelsen föranletts av tillfälligt förbiseende, vara fri från straff om kortet inom viss tid uppvisades för vederbörande polismyndighet. Nu stadgar lagen kategoriskt straff på sådan försummelse. Då landskapsstyrelsens föreliggande framställning dock icke rör nunämnt förhållande har utskottet ansett sig endast kunna anteckna det sagda såsom en erinran.

Med hänvisning till det ovan sagda föreslår utskottet, som i landskapsstyrelsens lagframställning även gjort ett par redaktionella rättelser, att landstinget ville antaga nedanstående

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland, ut-